

Dampkedler, som findes her i Landet, og derunder alle de Kedler, som benyttes i Landbruget til Damptærseværker, i Mejerier o. lign., betale 85 % ikke mere end 12 Kr. og 12 % 20 Kr. Hvis dette Lovforslag ophøjes til Lov, vil det altsaa blive 3 % af samtlige Kedler, der ville faa en Forhøjelse til 30 Kr., og jeg tror nok, at der kan være nogen Grund til, at der betales noget mere for de største Anlæg, naar man i det hele har en forskellig Skala. Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale nærværende Lovforslag.

Bertelsen (Hjørring Amts Ste Balgfreds): Jeg skal ikke nærmere komme ind paa den Udvikling, der blev givet af det ærede Medlem fra Bornholm (Blem); og havde Lovforslaget blot gaaet ud paa at tilvejebringe det samme Forhold, som var til Stede for Højesteretsdommen af 27de November 1891, havde der egentlig ikke været noget for mig at indvende imod det, idet jeg ikke skal sige noget om, hvorvidt Højesteretsdommen havde Loven for sig; thi denne Dom er jo det afgørende i det foreliggende Forhold. Lovforslaget har imidlertid optaget en ny Bestemmelse. Det gaar jo nemlig ud paa at give Statskassen en Indtægt ved at sætte en ny Sats for Kedler paa over 50 Hestes Kraft, for hvis Prøve der hidtil kun har været betalt 20 Kr., medens der nu skal betales 30 Kr. Efter Motiverne er det ikke noget stort Antal, der er Tale om, nemlig 3 pCt. af samtlige Kedler, men det vil efter min Mening dog blive et ikke saa lille Beløb for Statskassen. Jeg havde tænkt mig, at man rigtigst kunde ordne Sagen saaledes, at man gav de mindre Kedler en Redfættelse i Gehyret fra 12 til 10 Kr., naar man nu endelig skal indpaa en Forandring af Gehyrene, saa at man fik 3 Sætter: 10, 20 og 30 Kroner. Jeg vil henstille til den højtærede Minister, om han ikke kunde gaa ind paa dette Forslag. Dernæst vil jeg gøre en Bemærkning angaaende den Forandring i Lovforslaget, som beslaar i, at man skal gaa bort fra Hestekraften og gaa over til at bestemme en Kedels Kraft i Forhold til Ildpaavirkningsfladen. Hvorvidt det Forhold, der her er sat, er truffet rigtig, nemlig at en Hestekraft skal regnes for 15 Kvadratfod Ildpaavirkningsflade, tør jeg for Djebblivet ikke have nogen Mening om — jeg har ikke konfereret med sagkyndige om dette Spørgsmaal og er ikke selv sagkyndig i saa Henseende — men jeg haaber, at det er rigtig, og i alt Fald kan det oplyses. Hvis det forholder sig saa, kan det nok være, at det er rigtigst at ud-

trykke sig paa den Maade, hvorpaa det er slet i Lovforslaget. Med disse Ord skal jeg anbefale Lovforslaget for mit Bedkommende, naar den højtærede Minister kan gaa ind paa den Tante, jeg har fremsat.

Hørdum: Jeg skal straks bemærke, at jeg ikke har noget at indvende imod Tanken i Lovforslaget, som det foreligger, men naar jeg desuagtet ønsker at gøre nogle Bemærkninger, er det, fordi jeg kunde have ønsket, at Forslaget havde indeholdt noget mere, end det indeholder, nemlig et andet Punkt vedrørende Tilfryn med eller Pasning, eller hvad man vil kalde det, af Dampkedler. Dette Forslag er jo, som allerede berørt, fremtaldt ved en Højesteretsdom, og det tilsigter jo at bevare den samme Indtægt for Statskassen, som den hidtil har haft. Dette kan der fornuftigvis ikke indvendes noget imod, saa meget mindre som man jo ved, at der for Djebblivet er Brug for saa mange Penge i Statskassen som vel muligt, og der mangler heller ikke paa Leflighed til at faa dem ud af Statskassen igen, saa at man behøver ikke at være bange for, at de skulle mugne, naar de komme deri. Jeg har altsaa intet imod Forslaget, og jeg finder det berettiget, at den ærede Justitsminister er fremkommen dermed. Men der er et andet Spørgsmaal, som ogsaa vedrører Dampkedler, og som forekommer mig meget aktuelt, og det vilde derfor have været mig kært, og jeg er overbevist om, at mange med mig vilde have været den ærede Minister taknemmelige, hvis han i dette lille Tillæg til Loven af 1875 havde taget dette Spørgsmaal med. Vil man se hen til de mange Ulykker, der i den senere Tid ere foregaaede ved Eksplosion af Dampkedler, tror jeg, at man maa indrømme, at der burde gøres noget for saa vidt muligt at hindre slikt i Fremtiden. Det er jo saaledes oplyst i det andet Ting, at der i indværende Aars første 10 Maanedere er foregaaet 7 Eksplosioner, tror jeg, som have kostet 6 Mennekkeliv, og naar man ser hen til de stedfunde Undersøgelser, ved hvilke man er kommen til den Erkendelse, at Eksplosionerne i alt Fald i de 5 Tilfælde ere foregaaede paa Grund af slet Pasning af Kedlerne, saa forekommer det mig, at der var overordentlig stor Grund til at undersøge, om man ikke kunde finde forebyggende Midler i denne Retning. Naar man jærlig vil lægge Mærke til dette, at det har været paa Grund af slet Pasning af Kedlerne, maa man jo antage, at der klæber nogen Fejl ved disse Redelpasnere, hvilket i og for sig slet ikke er saa underligt, naar man ved, at Forholdet nu er, at en Redelejer har Lov til at tage